

Ігор БРИНДАК

Останнім часом ряд наших читачів хотіли почути позицію Церкви стосовно так званого «Єрусалимського вогню». І хоча цей номер не пасхальний, проте на бажання читачів даємо відповідь. Під Єрусалимським вогнем розуміють той вогонь, який у Велику суботу виносить із Кувуклії (Гробу Господнього) Храму Воскресіння Христового єрусалимський патріарх, який пізніше розвозять по цілому світу. Його ще називають «Благодатним вогнем» або «Святим світлом».

У ЗМІ часто можна зустріти твердження про те, ніби цей вогонь з'являється в надприродній спосіб, що в перші хвилини нікого не обпікає, що сходить тільки на православних служителів і т.д.

А тепер поглянемо, що сказав про це начальник духовної місії у Єрусалимі від Російської Православної Церкви Московського патріархату отець архимандрит Ісидор Мінаєв: "У 2001 році місцезблуститель патріаршого престолу Єрусалимської Церкви, митрополит Петрський Корнилій в інтерв'ю програмі «GKPIZES ZONES» на грецькому телеканалі MEGA нагадав про те, що «всьяке творіння Боже є добре, тому, що освячується Словом Божим і молитвою» (І Тим. 4. 4 - 5). Згідно його слів у випадку з Благодатним вогнем, або, як його називають греки, «Святим світлом» «мова йде про природне світло, (тут і далі виділення моє І.Б.), але молитви, які читають патріарх, або єпископ, що його замінює, освячують це природне світло і внаслідок цього воно має благодать Святого світла. Це є природне світло, яке запалюють від Невгасимої Лампади, котра зберігається у ризниці Храму Воскресіння». (Цит за: «Беседы с начальником духовной миссии в Иерусалиме архимандритом Исидором Минаевым о Благодатном Огне» // www.k-istine.ru/pseudoconfession/pseudoconfession-082.html).

Тепер пояснимо нашим читачам, що означає місцезблуститель. Це те саме, що у світському значенні «виконуючий обов'язки», тобто митрополит Корнилій особисто брав участь у церемонії освячення вогню.

Отож, що ми бачимо зі слів, сказаних офіційним представником Єрусалимської Православної Церкви: цей вогонь дійсно є благодатним, але таким він стає не тому, що з'являється в чудесний спосіб, а тому, що над ним здійснюється церемонія освячення. Подібно як богоявленська вода: святою вона стає не через те, що у надприродний спосіб

появляється, а через те, що її освячують в часі Йорданських свят. До речі, архімандрит Ісидор Мінаєв не єдиний представник РПЦ, який виступає проти забобонів, пов'язаних з Єрусалимським вогнем. Зайдіть у Google і наберіть такі слова: «Єпископ Порфирий Успенский. Благодатный огонь» або «Диякон Андрей Кураев. Благодатный огонь» і вам висвітлиться достатньо інформації. Але проблема в тому, що деякі люди задля пошуків сенсацій роздмухують довкола цього вогню різні фантастичні подробиці, а велике число віруючих людей і, на жаль, частина духовенства ці речі поширює.

Які поширювані подробиці є насправді вигаданими? Перша вже згадувалася вище, ніби вогонь з'являється у чудесний спосіб. І ми розвіяли цей сумнів, пояснивши звідки насправді він береться. Друга вигадка: ніби він спочатку не обпікає. Якщо уважно дивитися відеозаписи під час отримання вогню, то що можна побачити? В єрусалимському храмі є сотні людей із запаленими свічками, і тільки якийсь один чоловік водить ними швидко собі по обличчі. У той же час, коли хтось інший з паломників підносить палець до вогню, то швидко забирає. На даний час в Youtube є відеоматеріали під назвами: «Как вызвать Благодатный огонь дома», «Благодатный огонь. Мистификация», де можна побачити наочно як відповідні умільці роблять подібні трюки із звичайним вогнем, запаленим у себе в помешканні. Про цей момент тут згадуємо не даремно, бо вже були випадки, коли окремі паломники, повіривши, що вогонь не обпікає, підносили його собі до обличчя і в результаті отримували опіки. Правда, це були паломники з території колишнього Радянського Союз, бо більше ніде не мають поширення міфи, пов'язані з цим вогнем.

Третьою вигадкою є твердження про випадок, коли начебто у Кувуклії служили католики, і тоді вогонь не зійшов. Зійти він не міг, бо його запалюють. Крім того, Святе Писання говорить, щоб якийсь випадок вважати за достовірний, необхідно, щоб його підтвердило двоє свідків (Втор. 19, 15; Мт. 18, 16; Йо. 8, 17). А в даному випадку ті, що пишуть про цей випадок, замість того, щоб зацитувати свідків, як правило говорять, що це написано в якомусь давньому літописі, причому не називаючи його, або, що це говорить якийсь давній переказ. У нас в народі таке джерело вже має свою відповідну назву: "Одна бабця сказала".

Тому, якщо колись будете в Єрусалимі у Велику суботу і отримаєте Благодатний вогонь, не намагайтеся підносити його до обличчя чи волосся.

P.S. У свій час автор цих рядків вже писав статтю на тему Благодатного вогню (Помилка детектора. // Жива вода. № 4, 2009). У ній він спростовував ряд домислів, пов'язаних з цим явищем, але тоді через брак інформації теж був упевнений у тому, що вогонь дійсно з'являється у чудесний спосіб, про що і було згадано в статті. Однак, реальність показала інше, тому окремі висловлені там тези автор переглянув і просить вибачення у читачів.

Ігор БРИНДАК. Звідки береться Благодатний вогонь? // "З любов'ю у світ" №6-7 2017